

Голосніченко, Д. І. Державний режим та виконавча влада / Д. І. Голосніченко, І. С. Ярош // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 6-12.

Автори у статті розглядають місце організації органів виконавчої влади при визначенні державного режиму крізь призму положень адміністративного права. Статтею наголошується про важливість функціонування демократичного режиму на противагу авторитарним і тоталітарним режимам. Також звертається увага на те, що в демократичних режимах основна увага акцентується на людині та її правах. На противагу цьому твердженню проводиться паралель із радянською командно-адміністративною системою, в якій центром усього держава. Водночас стаття вказує на те, що існування одного чи іншого державного режиму великою мірою залежить від владно-розпорядчої діяльності органів влади, а також внутрішньої підпорядкованості всередині системи органів влади. У статті виділяється чільне місце для основних принципів та інститутів демократичного суспільства і держави, зокрема принципу поділу влади та верховенства права. Розглядається система взаємодії держави та суспільства, громадянина та органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування, акцентується увага на основних моделях їх взаємодії. Також стаття розглядає основне завдання науки адміністративного права з метою кращого розуміння поняття «державний режим». Статтею звертається увага на суб'єктів публічної адміністрації, на їхні права та обов'язки, де велику роль відіграє їхня управлінська діяльність. Наголошується на тому, що неправові методи та форми здійснення влади є ознакою недемократичних державних режимів. Також наголошується на тому, що в Україні досі продовжується перехід від командно-адміністративних пережитків радянської системи і що саме тому Україна продовжує проводити все нові реформи. Через це держава і суспільство постійно переживають хвилі піднесення та розчарувань.

Смокович, М. І. Адміністративне судочинство в Україні: становлення та виклики / М. І. Смокович // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 13-22.

Стаття присвячена п'ятнадцятій річниці прийняття Кодексу адміністративного судочинства України. У контексті цієї знакової події досліджено витоки становлення і розвитку адміністративного судочинства в Україні. З'ясовано, що концептуальний підхід в аспекті формування адміністративної юстиції, який початково був закладений у Концепції судово-правової реформи 1992 р., згодом дістав належне закріплення в Кодексі адміністративного судочинства України 2006 р., сутність якого полягає у справедливому, неупередженому та своєчасному вирішенні адміністративним судом спорів у сфері публічно-правових відносин із метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень. У статті проаналізовано набутий досвід адміністративного судочинства і висвітлено окремі проблеми його практичної реалізації.

Агакарян, Р. С. Адміністративна відповідальність за порушення правил з охорони порядку і безпеки руху на залізничному транспорті / Р. С. Агакарян // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 23-30.

У статті розглядаються питання щодо кваліфікації адміністративних правопорушень, передбачених у ст. 109 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Показана їх поширеність у сфері обслуговування АТ «Українська залізниця». Виявлені прогалини в правовому регулюванні відносин адміністративної відповідальності та правилах поведінки громадян на залізничному транспорті. За останні п'ять років правопорушень, передбачених у ст. 109 КУпАП, нараховується майже 20 тис. Їх юридичний аналіз є необхідним для правильного застосування норм права, які встановлюють адміністративну відповідальність та регулюють відносини, що представляють об'єкт даних правопорушень. У результаті аналізу складів адміністративних правопорушень, передбачених ст. 109 КУпАП, виявлені недоліки правового регулювання адміністративним правом відносин відповідальності та відносин, які складають об'єкти цих правопорушень. У частині 3 ст. 109 зосереджено два проступки, які різняться між собою як об'єктом, так і об'єктивною стороною. Застосування різних категорій при формулюванні норм, які впливають на характеристику як об'єктивної, так і суб'єктивної сторін правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 109 КУпАП, а саме: «класти предмети на рейки», «залишити предмети на колії», «підкладати предмети на залізничні колії», ускладнює кваліфікацію даного правопорушення.

Посмітна, В. В. Сучасні причини міграції в Україні: правовий аналіз / В. В. Посмітна // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 31-39.

У статті досліджені міграційні процеси, що відбуваються останнім часом в Україні. Розглянуті позитивні та негативні сторони міграції як явища. Проаналізовані різноманітні підходи дослідників щодо визначення та класифікації причин міграції. Досліджені сучасні причини трудової, політичної, етнічної, екологічної та освітньої (студентської) міграції; шляхи боротьби з негативними їх проявами, зокрема, тих, що ускладнюють інтеграцію внутрішньо переміщених осіб у місцеву громаду; державні ініціативи, спрямовані на повернення

трудоу мiгрантiв до України та їх економiчну i соцiальну пiдтримку, соцiалiзацiю та реабiлiтацiю внутрiшньо перемiщених осiб.

Коцур, М. М. Особливостi правового регулювання боротьби з незаконним обiгом наркотичних засобiв в Україні (1999—2005 рр.) / М. М. Коцур // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 40-49.

У статтi розглянуто змiст нормативно-правових актiв, прийнятих в Україні, спрямованих на боротьбу з незаконним обiгом наркотичних засобiв. Показано, що на їх основнi положення вплинули мiжнароднi документи, ратифiкованi Україною та необхiднiсть забезпечення протидiї їх розповсюдження шляхом встановлення правил реалiзацiї, зберiгання, торгiвлi та виписки рецептiв. Розглянуто основнi положення Роздiлу XIII КК України 2001 р., проведена оцiнка структури, мiр вiдповiдальностi, суворiсть норм та наявнiсть додаткових покарань.

Риндюк, І. І. Кримiналiзацiя вiдповiдальностi за керування транспортними засобами у станi сп'яніння: досвiд України / І. І. Риндюк, В. І. Варивода // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 50-54.

У статтi дослiджуються питання притягнення водiїв до кримiнальної вiдповiдальностi за керування транспортними засобами у станi сп'яніння та перспективи його розвитку.

Сарнавський, О. М. Диференцiацiя кримiнальної вiдповiдальностi за вiйськовi злочини / О. М. Сарнавський // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 55-61.

Стаття присвячена дослiдженню системи передбачених Загальною та Особливою частинами КК України засобiв диференцiацiї кримiнальної вiдповiдальностi за вiйськовi злочини. Проведено аналiз норм iнституту звiльнення вiд покарання та його вiдбування, iнституту судимостi, якими знижено кримiнально-правовий вплив на вiйськовослужбовцiв, що вчинили вiйськовi та загальнокримiнальнi злочини. Проведено комплексний аналiз норм вiйськового законодавства та норм iнституту кримiнальної вiдповiдальностi i покарання неповнолiтнiх щодо доцiльностi пом'якшення вiдповiдальностi вiйськовослужбовцiв неповнолiтнього вiку.

Плахотнюк, Н. В. Принципи спiвробiтництва України з мiжнародним кримiнальним судом / Н. В. Плахотнюк, Ю. О. Боровик // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 62-71.

Визнання Україною юрисдикцiї Мiжнародного кримiнального суду в подальшому вимагатиме ефективного спiвробiтництва з цiєю мiжнародною судовою установою. На жаль, чинне кримiнальне процесуальне законодавство вiдзначається iстотними вадами, що перешкоджають такому спiвробiтництву. Однак прийняття Верховною Радою України проекту Закону України «Про внесення змiн до деяких законодавчих актiв України щодо спiвробiтництва з Мiжнародним кримiнальним судом» може докорiнно змiнити ситуацiю.

Базов, О. В. Норми *jus cogens* та зобов'язання *erga omnes* у сферi мiжнародного кримiнального правосуддя / О. В. Базов // Юридична Україна. – 2020. – № 6. – С. 72-78.

Стаття присвячена аналізу застосування норм *jus cogens* та мiжнародних зобов'язань *erga omnes* у сферi мiжнародного кримiнального правосуддя. Дослiджено основнi iдеї, якi були покладенi в основу концепцiї норм *jus cogens* та концепцiї зобов'язань *erga omnes*. Проаналiзовано сучаснi доктрини *jus cogens* та *erga omnes*